

სხვა დიდებს, რომ პეტროპოლისში
 მკობრის უფროსი იყო შინაგან
 ხელის ტერორის მიქრონი. მისთვის
 დღეობა, რომ მკობრისა და ვარსიან
 ცნობა შუამდგომელი გზები უნდა გა-
 უყვანონ. თუ ეს გამართლდა, უნდა
 და მისთვის გადაიდგმო.

რეთუე; რთი შესწავლე არ ვერსან
ცნობა შედარებზე გზები უნდა გაი-
ყვანონ. თუ ეს გაზარტლდა, ურავუელ.
ში მისვლა გაადვილდება.

წელს ჩვენი უთხეს ბევრი ქსკურ.

გუბიაში კიდევ ზემო ზღვრიდან. ვერ გავ-
სწავლით იმდენად თავად, რომ დანა-
ხონ, რას წაძინებინათვის მათზე და რას
სასარგებოდ. თუმცა ეს მისარ სსრკ-
ფლავლ-საშეიარებელადმან შედარა,ა,
მცნოვრისა უმრავლესობის გონებ-
მანებ წყვედალითაა მოცულად. გათავალა,
შეადგვა და სხვა მტკიცედ არის და-

სწავლი. სოფლის ეკონომიკებიც ბევრად
აზრანს. ბევრ ბოროტებას სჩადიან ესენი,
სხდისნი უმეტესობა ამით უფრო უწყ-
რებს, ვიდრე ჩამდიდო ეპოქებს.

გ. ფახტუნჯი.

ს. ქარვასლა (ეპისიოს მასრა) წელს
ს. ქარვასლამ და თვით მთელ ეპი-
სიოს მასრაში უმჯერადი მოსახელი იყო.
თუმცა მკ დიდი ხანია გავიდა, მა-
გრამ გაღმწევა ვერ მოსწრეს, ზოგ-
ისეუ მინდობა აქვს ჭინაუდო. ეს
რამდენიმე დღეს წვიმაშია სხედი შეუ-
შაღეს ხალხს დანარჩენი გაუღმწო.
გამოსახელი კარგია აქვს და სხდინი ვა-
ყოფილია. სირანდო ჯერჯერობით ფე-
თი ოთხი აბაზია, ჩვიდმეტო შუური და
მეტეტი. ძველი ეპისიოსის მასრაში ცო-
ტა მიჯვავთ. აქაური ხალხი სენს წეს-
ას უფო ჰქონდად უიღობს. მობო დიდად

სახლ გარდობისა სამუშაოდ არა წასუ-
ლა ბაქოს, ბაღახანას და სხვაგან. მუ-
ვენახეობასაც ცოტას მისდევენ. აქაურთა

ეს ყველა მის გრძოლის ძლიერებას არ ამტკიცებდა, მის სიყვარულით გამოგებას არ ამტკიცებდა, და აქაა ძალმა თანდათან დაიმორჩილა აღმდგომი ძლიერი მტერი და მკვარად გააძევა იგი.

პირველად შეხდა ქალმა გუგუას თვალებში და გაჩერდა.

იმის თვალებიდან გამოქრთა რაღაც უხილავი ცეცხლი, რომელმაც მისი თვალებიდან წაიხილა ციკო, აქვრთა, სიყვარე გაუქუცია პირში. გუგუამაც იგრძნო, თუმცა გამოუჩინებელად, ეს ძალა და აშკარად ააჩვენებდა, რომ რაღაც ცვლილება ჰქონებოდა იმის გულში...

ციკო გუგუას ჟსცხლბა⁴ დაიმონავა, დაიმორჩილა და ნეტარების ჟრუანტელი დაუტარა სხეულში. იმის შემდეგ ის ციკოსთვის ლამაზად იყო, მარდიც, მშვენიერიც იმის თვალების შესადარი თვალბისადარი დაბნელობა, იმის ტურების თანა ტურები აღარ განდებოდა⁵ ასე თავდება ამ ნიადაგზე ბრძოლა. ყველითვის და შედეგი საბედნიერო ხელშეკრულებაა. მაგრამ ციკო, როგორც მზალი, როგორც ციკო, უფელური ხდება ბრწყინვალის მეოხებით. გუგუა სოფლის სამოვარს იცავს გარყვნილ მებატონესაგან, რომელსაც ძალიანობის განსაზოცილებლად ყახზი-რუსეთში გაუქვია. გუგუას თავგრობის წინააღმდეგობისთვის ჩამოხრობინ⁶ ამაგ

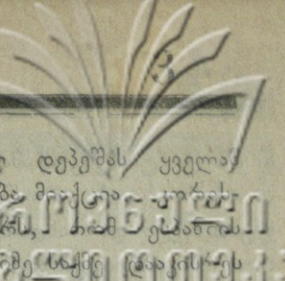
ჩილდი... მოკვდე, ის არ გიჩაქვ
ია? ქვის გული გქონია, ღვთის
მადლმა“. ეს რევოლუციონური
პროტესტი ხანს გადასულის ჩვეულ-
ბის წინააღმდეგ პირველად გაიჰსის
ამ მოთხრობაში და ეს პროტესტი
მერე საქმედ აღადგო ქვეყა. თუმცა
პირველი მაყვლა „მოჭრისა და

ხაზის⁴ გადაწყვეტილების მორჩი-
ლებას კისრულობს და ონისესგან
გიტაცებაზე უარს ამბობს, მანდლოს
ვერ მოვიხდით, მაგრამ კარგად ვი-
ნათ, რომ ეს ტყუილია, სიტყვის
მასალა ვონებისა და ჭკვის ნაკა-
ნაწველი და არავითარი მტკიცე ნი-
ღაგი არა აქვს.

რამდენადღე მყუდრო დღემდის ცდრ⁵
ყო, რომ ვულ-წაწვით სიყვარულს
გაჩნდება შეყენებინა, რამდენიც მეტა
და სატყეო მოთხოვნა დაწვედებინა ევლ⁶
მოძრაობისთვის. იმართა მტკიცე ძალთ

გაბრიელტელავი მის დაუთითვად აღმ-
რული გრძნობა. ყოველი მეცდინისა
მაყვალისი, ყოველი მზახრება, რა-
მელისა გრძნობის მომარბასა წინ
უყენებდა, გადმოაჭეთქა გაშმაგებულ-
მა წოდებდა და თან წართატა ქალის
ნება... ესლა მაყვალმა მთლად გრძნო-
ბა დაჰმონებდა. ესლა მზად იყო ყვე-
ლასთვის პირდაპირ, უშიშრად ეთქვა: „მე
ვეცდ თინეს. მისთან შეფრთხისა არა
მოცნებენ, ამიტომ რომ მიყვარს, ნა-
მუსუედაც კი მეტად მიყვარს...“ მაყვა-
ლა მზად იყო მთელი თავისი სიცოც-
ხლე მიეტა, აღონდაც კი ეს ცაცი და
ენახა, ჩახეხა; ერთხელ, მხოლოდ ერთ-
ხელ მოეწწრა—ეთქვა: „ჩემო ყველაჲ“
და მერე თუნდ სელი დაღლია... იქამდის
ძლიერად გაშმაგებულიყა ეს ქალი, აქმა-
დისი შეაქარა წადილს, რომ სრულს
თავ-დათოყუბის მისცემოდა.“ („მოძლ-
ვარა“, გვ. 77—79.)

1. ყაზბეგის ხტილზედაც გვექმნება
ბარაკი. მიხი ქართული მართლ წერა
ვლად შეუწყნარებელია.

მუშაობის შედეგად, ამიტომ დღემდე ვერ
არის კარგი და დიდ ხანს ვერა სწავლა.
განჯის დღემდე შევტყუებოდა წვედის
პოლს 10 კმ. (ხარკაზე ნაკლებად).
რადგან სპორტ ტუგები ბევრია და
შინადა გამოუყენებელი, ამიტომ სოფლის
დედაცემები მუდმივად შინადა წვერ-
ფენ და არაფერს ხდიან. კაცმა რომ ედა-
ხედოს დედაცემები მოაქვთ ტუგებს,
კარგად დანაწილებული, კარგად
კარგად, ვინ უფრო მეტს მოაქვს.
ქარგასაღამო საჯაროად ხალხი ნა-
ღებ შინადა, დღემდე კი წესს,
ტუგ არ იყო. სახლის პატრონებმა
თითონ ქათმეოვით ქანდაკებულ მო-
კლავებს და თათხის მოაგარავეთ და-
მეს. მშვენიერად ჭავა დიდიხანა და
სათანას სპორტის ნაძვის ტუგ. წაღვი
მშვენიერად. დღემდე კი გასართობად
არის რატონად, სადაც სახანდარი და
სახელოდ მუსიკა უფროდ დღე ურავს.
ქართულენოვანი კვირამო იმარ-
თება რუსულ და სამხრეთ ენაზე.
3. ქათმეოვით.

მედიკოსი წიგნები-საქმი

(წერილი მედიკოსის მიმართ)
ამ წიგნად შეტყუებოდა ცხელი რვა-საზე
მეტე ტუგასა ჩამოყვანად. ხანდა
ხან ტუგად რიგები 980 აუწყებს ხე-
მე. ორ შესაძლებელ ტუგასა ტუგად-
სას შეადგენენ ქართულად. სხვა გა-
რებს და უბედობასთან ერთად, ეს მო-
დებს ხალხი სუფიერ კატარგისაგან გა-
ნიდეს. მეტეცის ცხელი მოაბოთაგან
არსებობს, სადაც ტუგები წიგნ-
ებით სარგებლობენ. ამ ბაბოთაგან
დღეს ერთი ქართული წიგნი და მო-
ბოთაგან. ტუგები ამბობდნენ: წიგნი
ბაბოთაგან გვეძლეოდა ქართული
წიგნებით, დღეს რა იქნა, ცამ ჩაღვდა
თუ დღემდე ეს წიგნები, ანაფი
იგნოს; ზოგნი ამბობდნენ ცხელს უფროს-
ბა ბრძანება გასცა, ადარ მივეს ქარ-
თული წიგნები. მე ეს დღეგრეზად
მიამხნდა. ერთ მშვენიერ დღეს დაი-
ხეს, ბაბოთაგან წიგნებს იძუ-
ებდნენ; სწავლას ერთად მეტე გვეშვეს
ერთივე წიგნის ასაღებად. ბაბოთა-
გან გაშვეს ბ-ნ კობახიშვილს და უფრო-
სის ერთ-ერთ თანამშრომელს შევეცადე,
ნუ თუ მართლა უფროსმა პრინციპს ქარ-
თული წიგნების მიღება მაშინ როდეს-
საც ბევრმა არც კი იცნო რუსულს
კითხვა, გარდა ქართულისა მუშა.
კობახიშვილს სთქვა: ტუგებსა სხვებ
წიგნებსა და ამ მიხედვით ქართულ წი-
გნებს უქნადად. მუთხან: კარგი

იქნება, ქართულ წიგნებსავე ისეთივე
მასალის-მეგობრად იყო შემოღებული,
როგორცაა რუსულ წიგნებსავე. მაშინ
წიგნებს გაუფრთხილებდნენ შეტყუ-
ბის ტუგების ხეყნა-შეღება საზო-
გადოების, წიგნების გამოცემების
და კარგი ბიზნესისადმი ას იყო, რომ
მაწოდებ სხვებზე ბაბოთაგანს უო-
გელ გვარი წიგნი.
გასრულეს ჩა მათ თხოვანს, მო-
წოდეს ქართულ საზოგადოებას სხვი
შეუწყონ მათ სურვილს ძველის თუ
ახლის წიგნების მიწოდებით, რათა
ამოღეს ქართული წიგნისა და კითხვის
მოუგროვდნენ ხალხმა ამით შინადა იმ-
გეშის თვისი.

საოპერატორ გავიყვანე

საუბარი ბრანტინთან.
რუსეთი. ველომოსტი-ს კორეს-
პონდენტს უსაუბრია შევეციე მუ-
შევის მეთაურთა ბრანტინთან. კო-
რესპონდენტი სწერს: „8 ავგვისტოს
შვედურ გაზ. „აფტენბლატ“-ში
დაიბეჭდა ცნობა, რომ გერმანულ
გაზეთების აზრით, შევეციე მუშე-
ვის საყოველთაო გაფიცვა მარცხით
გათავდა, გაფიცვის ბოლო მიიღო
10 ავგვისტოს, როდესაც მუშებმა
დაიწყეს ეგრედ წოდებულმა „ყვი-
რთელ მუშების“ კავშირმა, რომელ-
საც 8 ათასი წევრი ჰყავს; ხოლო
მათი მავალითი დარბაზულ მუშე-
ბას გაიტაცებდა. შვედურ გაზეთში
იწერა ისიც, რომ გერმანული გაზე-
თები მეტად აქტიურ შევეციე მუ-
შების საოკრო თანხმობას, მაგრამ
ამასთანავე აღნიშნენ, რომ მუშებს
ფული აკლიათ და ამის გამო გაფიც-
ვა სრულის მარცხით დასრულდება.
ამ ხმების შესამოწმებლად ჩვენ
მივმართეთ პარლამენტის დეპუტატს,
გაზ. „სოციალ-დემოკრატი“-ის რე-
დაქტორს პილმარ ბრანტინს, გა-
ფიცვის უმთავრეს მეთაურს, რო-
მელიც ეს არის დაბრუნდა პროვინ-
ციიდან, სადაც საავტორიოთ იყო
წასული. აი რა გვიამბო ბრან-
ტინმა:
„დაახ. 10 ავგვისტოს მუშებმა
დაიწყეს ეგრედ წოდებულ „ყვი-
რთელ“ მუშების კავშირმა, რომლის
წევრთა რიცხვი არ აღემატება 8
ათასს. მაგრამ გაფიცვის დაწყების
დღის შეკავშირებულ მუშებს ფიქ-
რადაც არ მოსდით, რომ „ზო-
გიერ“ მუშების კავშირი მიემხრო-

ბოდა მათ, ამიტომ ამ კავშირის ჩა-
შორება, ისიც 20 დღის გაფიც-
ვის შემდეგ, მოულოდნელი რამ არ
იყო მუშებისათვის. ამას გარდა ამ
მუშების რიცხვი იმდენად მცირეა
და ისინი ისე გაფიცულები არიან
მთელს შვედეთში, რომ მათი მავა-
ლითი არავითარ გავლენას არ იქო-
ნიებს შეკავშირებულ მუშებზე. ვნა-
ხოთ, ჯერ კიდევ არ ვიცით, გა-
შვებენ მათ დანარჩენი მუშები სა-
მუშაოდ, თუ არა. ამისთვის შეკავ-
შირებულ მუშებს იქნება ძალის მო-
ხმარებაც არ დასჭირდება.

ამ ემად შეუძლებელია იმის გა-
მოცემა, თუ როდის გათავდება
გაფიცვა. მე ნამდვილად ვიცი, რომ
პროვინციის მუშები ძალიან ყოჩა-
ღად არიან და დათმობა ფიქრადაც
არ მოსდით.

მართალია ჩვენ ფული გვაკლია,
მაგრამ სულ ერთია, ჩვენ ლოკა-
ტისთვის უნდა გავგეგმოთ. ამიტომ
გაფიცვა მხოლოდ ლოკატთან ერ-
თად გათავდება.
როგორც უნდა დიდი ზარალი
მოსვლიდეს გაფიცულ მუშების ჯარს,
მათ მიანც შესძლეს დიდი ბრძოლა
„მრევლეთა კავშირთან“ და ისეთი
დიდი ზარალი მისცეს მას, რომ შე-
ციის მხვილ კაპიტალს სამუდამოდ
დაეკარგება ხალხის ისეთ უმოწყა-
ლო ღონისძიების მოხმარებისა, რო-
გორცაა ლოკატური.

რაც შეეხება თითონ მუშებს, მათ-
თვის გაფიცვის მეტად დიდი ზნეო-
ბიერი მნიშვნელობა აქვს: მუშათა
ორგანიზაციებმა 50 ათასზე მეტი
ახალი წევრი შეიძინეს და საოკა-
რის ერთსულთაგანებით ამოძრავეს
მთელი თავიანთი ძალა.

ამინორად, შევეციის, საყოველთაო
გაფიცვა არასოდეს არ ჩაითვლება
დამარცხებულად, და 8,000 „ყვი-
რთელ“ მუშის ჩამოშორება არავითარ
გავლენას არ იქონიებს ბრძოლის
მიმდინარეობაზე.

ამით დასრულდა ჩვენი საუბარი.
თითონ ბრანტინმა მეტად ძლიერ-
ი შეთავაზებები მოახდინა ჩემზე:
იგი ნამდვილი ტიპი სახალხო ტრი-
ბუნისა, რომელსაც ჭაღარა თამა-
და ხანგრძლივად მუშაობამ არ ჩა-
ქრეს თავიანთი ძლიერება, ქაბუკის
წყრილობა ხმა და ძლიერი რწმენა
თავის საქმისადმი. ჩინებული ორა-
ტორი, მეტად ფრთხილი და თავ-
დაქერილი ლაპარაკში, — ბრანტინი

მარტო თავის სახით უნდა მოქმედ-
დეს ხალხზე: იგი ზოგადად მოხუცია,
მრისხანე, მხნე სახე აქვს და ნამ-
დვილ სარდალს მოგავონებთ.

სპარსეთი

ამ ემად საბოლოოდ დასრულეს
მოლაპარაკება შაჰის პენსიას, ვალე-
ბის გადახდასა და მამულზე და
შაჰად ნამყოფი მალე წავა რუსეთს.
ამ მოლაპარაკებაში რუსეთის მთავ-
რობაც ჩაერია; რადგან მამედ-ალის
დიდი ვალი ჰმართებს რუსეთის.
მამედ-ალის რუსეთის სასაღვრამდე
ეახლება ყაზვინში მყოფ რუსის ჯა-
რის რაზმში.

ზილი-სალთან,
ინგლისისა და რუსეთის მთავრო-
ბები ძალას ატანენ სპარსეთის მთავ-
რობას, რომ მან ნება მისცეს ზილი
სალთანეს სპარსეთიდან საზღვარ-
გარედ წასვლისა. ზილი-სალთანე
იმყოფება რუსეთისა და ინგლისის
მფარველობის ქვეშ, დიპლომატთა
წრეში ჰფიქრობენ, რომ ადვილად
შესაძლებელია, ეს საქმე გამწვავდ-
ეს, რადგან თეირანის მთავრობას
სწავლიან მამულზე შეუქრას ზილი-
სალთანეს; სულ მისი მამულები
დაფასებულია 100,000,000 მანეთზე
მეტად: ამ მამულს წელიწადზე მეტია
რუსეთის საელჩო უწყვეს მფარვე-
ლობას.

ახალი გაზეთი.

თეირანში გამოვიდა პირველი ნო-
მერი ახალ გაზეთისა, რომელსაც
სახელია ჰევიან: „ახალი ირანი“.
გარეგნობით, თუ შინაარსით ეს გაზე-
თი სრულიად ჰგავს ევროპულ გაზეთს
მასში მონაწილეობას იღებენ საუ-
კეთესო სპარსელი ჟურნალისტები.
ამოწინავე წერილში რედაქცია
გვება სპარსეთის ეხლანდელ მდო-
მარეობას და ამტკიცებს რომ მამედ-
ალი-შაჰის ტახტიდან ჩამოგდებით
როდი შეიცვალა სპარსეთის სახელ-
მწიფო და საზოგადოებრივი წეს-
წყობილება. გაზეთი თხოვლობს
ყველა ძველ სახელმწიფო მოღვა-
წის გადაცემებას.

უცხოეთის პრესის ნარკვევში მო-
ყვანილია „რუს. სლოგ“-ს კორეს-
პონდენტის ცნობა, რომ სპარსეთში
ახალი საზოგადოება დაიარსდა რუს-
თა და მუსულმანთა ერთმანეთთან
დასახლოვებულად. „გაზეთი თავის
მხრივ ამბობს, რომ ესეთი საზოგა-

დონა ჯერ არ დაარსებულა და
შეუძლებელია მისი დაარსება, სა-
ნამ რუსის ჯარი დგას სპარსეთში.

ოსალეთის აჯანყება

დაარსების სრული საქმე.
ამას წინადა სულთანმა ბრძანება
გასცა, რომ ორი რუსის სამხედრო
გემი, რომლებიც ახლდებან რუსე-
თის იმპერატორის იახტას, გაატა-
რონ დაარსების სრულქმში. ამის
თავიანზე ფრანგული გაზ. „სიკელ“-
მეწიწნავს: სულთნის ბრძანება
იმდენ გვაძლევს, რომ თავის დრო-
ზე და შესაფერ პირობებში ოსმა-
ლიეთის მთავრობა დასთანხმდება,
რომ დაარსების სრულის საქმე
რუსეთის სასარგებლოდ გადაწყდ-
ეს. ამასთანავე გაზეთი შეწინავეს,
რომ მოლაპარაკება სრულის საქმე-
ზე რუსეთის გარეშე საქმეთა მი-
ნისტრის იგოლისკის თაოსნობით
დაიწყოს, ამას გარდა ეხლანდელი
ოსმალეთი დიდ მნიშვნელობას არ
აძლევს ამ საქმესაო.

კაპიტულაციის საქმე.

პეტერბურგში დიპლომატთა წრე-
ებში ხმა გავრცელდა, რომ ოსმა-
ლიეთის მთავრობა მომავალ შემოდ-
გომაზე მოითხოვს კაპიტულაციების
გაუქმებას ოსმალეთის იმპერიაში;
ესე იგი მოითხოვს, რომ ოსმალეთ-
ში გაუქმდეს განსაკუთრებული სა-
სამართლოები უცხოელებისათვის და
რომ ოსმალეთში მცხოვრებ უცხო-
ელების საქმეებს სწავებდეს ოსმა-
ლიეთის სასამართლოები. მკოდენ
პირების იზრით, ოსმალეთის მთა-
ვრობა ამ ემად ვერ დაითან-
ხმებს ამ საქმეზე ვერც ინგ-
ლისს, ვერც საფრანგეთს, ვერც რუ-
სეთსაო, რადგან ეს სახელმწიფო-
ები, გაჯაგრებული არიან ახალგაზ-
და ოსმალეთზე, რომლებმაც დიდი
სიკრებე გამოიჩინეს კრიტეს საქმე-
ში. პეტერბურგელი დიპლომატები
ჰფიქრობენ, რომ ჯერ ნაადრევია
ამ საქმეზე ლაპარაკი.

მსკანია და მაროკო

ინგლისურ გაზ. „დეილი ტელეგ-
რაფ“-ის კორესპონდენტი, რომე-
ლიც იმყოფება ესპანელების ბანკა-
ში, მელთაში, დაწვრილებით ას-
წერს ესპანელთა გაქირვებას. თავის
წინადაწულ წერილებში ამ კორეს-
პონდენტმა ისეთი დიდი ცოდნა გა-
მოიჩინა მაროკოს პირობებისა, რომ
ჩერებს. ონისე და მაცვალა აქ სიმ-
ბოლიური ხატებაა, გრძნობის ორის
ნაკადულისა, ორის მიმართულებისა,
ორის დენისა.

კარი გაიღო, ონისე დამთვრალ-
სავით რაცდაცით შევარდა ოთახში.
„თავიანდელი ცეცხლებსა ჰყრდა“.
ქალს თავი დაეხრია, თავიანთი დაუ-
შვად და „წნორის ფურცელსავით“
თრთოლა დაიწყა.

ორნი ისე იდგნენ გახვეწილის საფე-
რისავით, თითქმის მოძრაობის ნიჭი
დაეკარგათ. აქამდის ორნივე ისეთი ძალით
მიმბრძოდნენ ერთმანეთსა, რომ
ქვეყანაზედ თვით ძალა არ გაჩნდებოდა,
რომელსაც მათი ერთმანეთისადმი ღრ-
მულად შეყვარებინა და ესლა კი, რა-
დესაც ერთმანეთისაგან ასე ახლოს იდგ-
ნენ, ამოსუნთქავდნენ ვეღარ გახვედნენ.

ონისე უფროდ მაცვალას, რომელსაც ალ-
შოთების გამო საფლას შევერც კი და-
ჰეწყებოდა და გაუხვედნენ თითქმის ელი-
და, ლაპარაკი ქალს დაეწყა... მაცვალა
ჰგანგებდა კაცის თვლების ძალას,
რომელიც მოუხვედნადა უცხოელებად
და აღმოგობაში შეჰყვანდა; საიმო-
ვნების ქაიამულს უფარებდა მთელ
სხეულში და, თუმცა თვლები დაშე-
რებული ეჭირა, გრძნობა მხედველი-
ბით გარდაჰყვებოდა.

ყოველივე სიტყვა აქ მერტია. აქ
დღემდით, ის ალმით, რომელზე-
დაც მეტერლინსკი ამბობს, ყოველი-
ვე დიდებულის მშობელიაო, მხო-
ლოდ ამგვარ დღემდით შეუძლია გა-
მოსახოს ყველაფერი. და აი სწო-
რედ ორივე დღემდით მოიკცა, ვიდ-
რე მათ შორის არსებული პირობა
არ დაშორდა და ონისემ არ იგრძ-
ნო, რომ იგი გამარჯვებულია, ეს-
ნამ მარტო სადღესასწაულო ტრო-
ფეები უნდა აეღო, ვითა ნაყოფი
ხანგრძლივის და ბრწყინვალე გა-
მარჯვებისა.

მი აუკანასკნელ დღემდით ყველა
დიდი ყურადღება მუქიყო ქარის
პონდენტი, რომელიც ესპანეთში
ჯარის მეთაურს იმყოფებოდა. მაროკოში,
საფრანგეთში, რომ მან ამ
საქმის შესრულება შეიძლოსო.

მელილასა და მის მახლობელ სი-
მაგრების დისკცევლად აუცილებ-
ლად საჭიროა 14 ათასი ჯარის კო-
ცი; ამას გარდა საჭიროა 2,000 კო-
ცი სურსათის საზიდად. ესპანიაში,
კორესპონდენტის ანგარიშით, სულ
მკირედ 50,000 ჯარის კაცი უნდა
მოაგროვოს მაროკოში, თუ უნდა,
რომ კაბოლიტ განდევნოს ზღვის ნა-
პირებიდან. მაგრამ მამაცი კაბოლიტი
დაუყოვნებლივ შეერთდებოდა სამხ-
რეთში და ესპანელებს მოსვენებას
არ მისცემენ. ხოლო თუ ესპანიის
ჯარი გაილაშქრებს სამხრეთისკენ,
მას ძლიერ გაუჭირდება სამხრეთ-
ულაბურ მთიან ადგილებში მოქმე-
დება. ამ მთებში სრულდება არაა
გზები; ესპანელებმა სურსათი და
წყალიც კი ხმელთა შუა ზღვის ნა-
პირებიდან უნდა უზილონ ჯარსა-
მას გარდა ესპანელებს ძლიერ შე-
აწუხებს საზღვრის სიკვლე და მალე
მათ ჯარში ავადმყოფი ჯარის კაცი
მეტე იქნება, ვიდრე სალი.

ესპანიის ჯარის უფროსმა გენ.
მარინამ მაინც გაბედა იერიშის მი-
ტანა კაბოლებზე. მთავრობა დიდის
მოუთმენლობით მოგლის ახალ ამ-
ბებს მაროკოდან, რადგან თუ ვი-
ნარკობა ესპანიის ჯარი კიდევ და-
მარცხდება, მთელს ესპანიაში ხელ-
ახლად იფეთქებს რევოლუცია.

კუსეთი

კოლის გაყიდვა. გაზეთ
„რუსეთი. ველ“-ში ვითხულობთ: ამა
წლის 27 ივლისს სოფელ დრაგო-
მაროვკის სოფლის სამართველოში
მოვიდნენ ამავე სოფლის გლეხები
კ. ოლინკო და ი. ტიმჩენკო. მათ
თა მოუყვანათ რამდენიმე მოწავე.
გლეხებმა, ოლინკიმა სოფლის მწე-
რალ ლუბანს გადასცა, ჩემი კოლი
ხარტინა ტიმჩენკოს სამ მანეთად
მივყიდე და ოქმი დაგვიწერო. ლუ-
ბანს ეგონა, რომ გლეხები ხუმრო-
ბენ და ყურადღება არ მიჰქცია,
მაგრამ ოლინკიმა გადაჭრით მის-
თხოვა ოქმის შედგენა, და ლუბანი
იძულებული გახდა დაეწერა. ოქმი
მამასხლისმა არ შეამოწმა. ოლი-

„ონისემ რამდენიმე ნაბიჯი წაღა, გაი-
მართა წელში, იგრძნო — ბრძოლის ველი
მასა რიგებოდა და სახე გამარჯვებულის
ძალა-მოსილობით გაუბრწყინდა... ჩვე-
ნის ნებით არ მომხდარა ეს და ვერც
ჩვენი ნებით გავიყვანეთ“ გამოუცხა-
და გამარჯვებულმა დაპყრობილს, ქალი
მთლად დამეფინება და დაეჭრა ვაგის
ძალას და „კაცის ყოველ სიტყვას, ყო-
ველ ხმის მოტრიალების გავლენას აშე-
რად ჰგონებდა. ქალი სდებოდა და
ზედ ეგვლებოდა, უხმოდ თანხმე-
ბოდა და უსიტყვოდ ემარჩილებოდა.
ონისე მთვრა ხელები, მიიჩნედა მეგრე-
ლად, მაგრამ და ძლიერად მოუჭირა მლა-
ვები, ჩაახვედა მთელივეში და წყნარად, თი-
თქმის ზურღლით უიზნა...“

დადგა დღე მათის სრულის ბედ-
ნიერებისა და ნეტარებისა. ერთმა
ნეთისთვის გაჩენილნი, დიდის ღო-
რის შემდეგ ერთად შევირთიყ-
ვნენ და ეს მდგომარეობა მეტად
თავ-დამავიწყებელი იყო, რომ მათ
სხვა რისთვისმე მოეცალათ. მაგრამ
ცხოვრებაში სხვა ძალნიც არიან,
რომელნიც სულ სხვა გზით მიდიან,
რომელნიც სიკვდილსა და უბედუ-
რებასაც ემსახურებიან. თუმცა
ნეტარება იქნება მათაც არ არის. ვინ
იცის, იქნებ ნეტარების გემოც მისთ-
ვისა აქვს, რომ იგი საუკუნო, სამარა-
დისო არ არის. სამუდამო ღორბული
განცხრომა. ცხოვრებით სრულიად
კმაყოფილი ის არის, ვისაც მოთ-
ხოვნილება ბნევისა და უბედურეის
კაცისა აქვს, ვინც „სამა-ქამასა“
სთვლის კაცის ცხოვრების მისნად.
აღამიანი-კი, რომელიც განიცდის
სრულს ქარიშხლის ცხოვრებისას, მას
ნეტარება და ტანჯვა არეული აქვს,
სამარცხენა და სევედ ნეტარებული
აქვს და ეს არა თუ იმეორება, რომ
ტანჯვასა და ვიგებს კაცი იძიებდეს,
4) იმ. „მოდოვარი“ გვ. 113-114.

დავრდა გულზე, მაგრამ სულ უბ-
რალო შემთხვევა იყო საკმარისი —
მეფანდურის სიმღერის გაგონება, —
რომ გრძნობა მის გულში მივლის
სიმწარითა და სიმწავით აღუდგუ-
ლიყო. „მის გულში ამ ლექსებს
საკმაო ნადევლი მოგვაროვინდა
და სავალსაო ღუმლით მოეც-
ვა... ამის შემდეგ ონისე ბინაში
აღარ დაბრუნებულა, მიხედვითა ევ-
ლოთა რბენა...“ თათში ერთხელ
ველოდ გაგარდნოს ნადირსავით,
თვლის თუ მოჰკრავდა ვინმე, თო-
რემ საოპარკოდ ხომ ველარავინ
დაუხსოვრდებოდა...
არ შემოძლია არ განავრძო ამო-
წერა. თავისი სიტყვით იმის გადა-
მოცემა, რაც ძლიერ-მოსილის ნიჭს
შეუქმნია, შეუძლებელია. ეს მდიდ-
რი ქვეყანა გრძნობისა, ეს დიადი
უცნაური სურათი სურათია სამე-
ფროსის ისეთის შემოქმედისაგან არის
ნაწარმოებული, შემქმნელი, რომ მარტო
მისივე კალმის ნაწყვეტს შეუძლიან
მოგვეც წარმოდგენა ამ მომხ-
რეველ სამყაროს შესახებ. ძალა სი-
ჯვარულისა ესდენ საოკრად, ესდენ
წარბიაცად, ძვირად თუ ვისმე ალუ-
წერია. აქ რაღაც რუსთაველისებუ-
რია, აქ რაღაც ღვთაებრივია. ეს ის
გრძნობა კი არ არის, რომელსაც
დღევანდელი მწერლები გვიწერენ,
რომელიც ტერმომეტრით და არაშე-
ნით გამოზომილია, და სასწრაზოდ
გირავნით აწონილი. ეს ის გრძნო-
ბა კი არ არის, რომლის რეპერტი-
ჯიბით დააქვს მიჯნურა და რომელ-
საც გულის-ძეგრა წინ-და-წინვე და-
თვლილი აქვს და თავს ნებას არ მი-
სცემს, საშუალო ზომიერებას გადა-
ცილოს. მისმა გულმა გრძნობა იმ-

დენზე უნდა გამოსცადოს, რომ ტე-
რმომეტრმა აჩვენოს 36,6, მაჯა
70—76 მეტრს არ უნდა სცემდეს და
სხვა. ეს გრძნობა გრძნობის მცდელობა,
მცდელობა საზღვრის ღელვის, მიწის-
ძვრის, წყაროებისა, რომელსაც (ვერ-
ფერი ვერ შეაჩერებს, ვერ დაიკო-
ვებს და თავისი მონებს ისე ათამა-
შებს, რომელიც როგორც ბავშვი
ტყინს. აბა, უსურეთ ონისეს, ამ
მოხვევის ტყავში გახვეულს ველოდ
გაჭირდეს ტაროვლს.

ონისე სრულად გაგარეულებული
მთებში დადიოდა და ქე ხორციელს
აღარ ეკარგებოდა. ყოველი მისი ფიქრი,
ყოველი სურათი დაბადებული აღუდგუ-
ლის ოცნებისაგან, ყოველი ამოსუნთქვა
მაცვალას შეეხებოდა და იქამდის ტკბილი
იყო, რომ გარეშე პირის მიკარება ცოლ-
დად მიიჩნეოდა.

მთელი სიცოცხლე მთხვევისა ამ ქა-
ლზედ ფიქრად გადაქცეულიყო. ამა-
როგორც ტუნჯე ემინიან, რომ მის სი-
მღერეს სხვა პირი არ მიეძღვას, ისე ონი-
სეც განუგასულიყო და მარტოდ-მარ-
ტო ხანდა გრძნობის კიბობანს, მარ-
ტოდ-მარტო უმოწმოდ იხედებოდა
შავს. ყოველივეს, როდესაც კი მოუვი-
დებოდა უნი მაცვალას დახატურობისა,
ხან გამეფებული მისი ხანგებობით, ხან წი-
ავსებით ნაზის დაყვებით შეებოდა სა-
ტრფოს.

ასე განწყობილი ონისე ბუნებს
მიჰმართავდა და მის სანახაობას და-
ამტკიცებდა.
მაგრამ ონისე იმ დროს სინამდვილეს
ვერ ჰხედდა, მისი გონება შორს, შორს
გაფრთხილავდა და თვალ წინ მხოლოდ მა-
ყვალს ხატებდა — ხან გულგებობა ანგელო-
ზად, ხან გახედვრებულ უწყალო მა-
ღლურ ქვეყნებოდა...

ხანდისხან ტკბოდა ოცნებას, რო-
მელიც მთელს მის არსებას ბედნიე-
რებითა და სიხარულით ავსებდა, მო-
უწამოვდა უწყალო ეჭვი და მი-
შინ კი.

რაკი ამ საგანს შეეხებოდა, ეს ფიქრი
იქამდის მძიმე ლოდოდ დაჟვებოდა მთელს
მის არსებას, რომ ვეღარ უძლებდა და
მოდებოდა, მთლად გაბნეული ბეჭად
ღონე მოეღებოდა და მოიხვედებოდა: თი-
თქმის გველი შემოხვევიაო, იღუმალი ძა-
ლა ისე ღრმად, გულს უხვდა და სის-
ხლსა სწოვდა.

ონისე თავს არავითარ გრძნობას
არ დაჰმავრინებდა, უბედურების
წინაშე ქედს არ მოიდრეკდა, მას
დღის ტუქსთან შეწვრილი ჰქონ-
და, რომ „ერთხელ სჯობია სიკვდი-
ლი, სულ მუდამ დალონებასა“. იგი
გმირობის სულის პატრონი იყო.
არც მისი გრძნობა გახლდათ იმ თეო-
სებისა, რომ ერთი ხელის გაქნევით
ბუზივით აფრინებინა და თავიდან
მოეშორებინა. თვით გრძნობას ისე-
თი მძაფრი და საზინელი სახე მიე-
ღო, რომ, ვისაც ის გაუჯდებოდა,
არ მოასვენებდა, ვიდრე მის ლოკა-
ტურ, კანონიერ დასვენების არ მი-
ვიდოდა. ხოლო ლოკატა და კანო-
ნი დიდის გრძნობის ბევრად განი-
რეგა ჩვენ ბელზე წყრილად კაცუ-
ნების ლოკატისა და კანონისაგან.

უთნის დასუტების შემდეგ — ონისე —
ამავე თავ-აღებულ წამოდგებოდა, გაი-
მართებდა წელში და მედგად წარმოს-
თქვამდა: „მაცვალა მივყავს და ჩემი
უნდა იქმნას“ და ამ საუკუნეში სწი-
და წარმოშობული ძალა, ძალა შე-
ყვნილი და შეუდრკნელი...“ აშკა-
რა იყო, რომ მის გრძნობას გაბრძოლ-
ბის დროს წინ ვერაფერი გაუდგებო-
და, ვერაფერიც მოასწავდა ვერ შე-
ყვნილად და მის მოსპობას მხოლოდ
ყველაფრის მომსპობელი ს

